

SREBRENIČKA HUTBA REISUL-ULEME DR. HUSEIN-EF. KAVAZOVIĆA

11. JULI 2025. GODINE

Hvala Allahu, Gospodaru svjetova,
Spasitelju potlačenih, Pomagaču
i Prijatelju pravovjernih.

S Njegovim imenom sve
počinje i sve završava.

U Njega je snaga, koja i nas i
sve oko nas čini živim.

On nam daje oči da jasno vidimo i srca da
jasno razlučimo dobro od zla, silnika od ju-
naka, zlotvora od dobrohotnog.

Od Njega ištemo milost za našeg uzora i vo-
diča Muhammeda, a.s., za njegovu čestitu
porodicu i sljedbenike u svim vremenima.

Braćo i sestre!

Trideset je godina od kulminacije zla nad na-
šim narodom, od zločina genocida nad ubo-
gim ljudima srednjeg Podrinja koje su zlo-
činci iscrpili do granica izdržljivosti, a onda
ih, nemoćne, satjerali u majušni prostor

Srebrenice. To zlo je haralo u cijeloj Bosni i Hercegovini tih teških devedesetih godina prošloga stoljeća, a ovdje je, među ovim pitomim brdima, doživjelo svoj sramni vrhunac.

Danas smo ovdje došli da se susretnemo i da se pogledamo, kao braća i sestre. U ovim bijelim nišanima, kamenim biljezima našega stradanja, zapisane su naša ljubav i naša tuga. Ovi bijeli nišani svjedoče i opominju o okrutnosti dušmana i bešćutnosti svijeta. Ovdje smo da dozovemo uspomene na naše najmilije, očeve i sinove, braću i sestre. Bol i tuga koju nosimo u sebi trajno će ostati u nama, jer se ne mogu nikada zaboraviti.

Košulju tuge kojom smo odjeveni tog 11. jula 1995. godine nikada nećemo skinuti, a odjeću strpljivosti nosit ćemo kao vjernici, prihvatajući iskušenje koje nas je zadesilo.

Bol nas nije slomila, nismo klonuli duhom, niti pognuli glavu pred zlom. Naprotiv! Naučili smo kako da nosimo teret boli koja nam je zločinom okačena, i mi i naši najmiliji. Danas taj teret pritiska i njih, one u čije ime je zločin počinjen, a mi ćemo strpljivo čuvati sjećanje na njega.

Srebrenica nas je poučila da zlo ne miruje; ono se primiri, pa iskrsne i okomi se na žrtvu. Živimo u vremenu narastanja zla i negiranja genocida. Protagonisti zla se nadaju da se lažima mogu pobrisati njegove granice i razlika između žrtve i zločinca. Računaju da će u našoj duši izazvati pometnju i ravnodušnost, i da će nas natjerati da ustuknemo pred njihovim licem.

Nikada i nikako! Duboko u nama ukorijenila se nesalomljiva snaga, koja nas je naučila da razlikujemo istinu od laži. Mi ćemo, s Božijom pomoći, pobijediti, jer ćemo zadržati prisebnost duha i snagu vjere da se odupremo.

Danas su s nama i naši prijatelji iz cijeloga svijeta, hrabri ljudi, muškarci i žene, koji ne

pristaju na zaborav; došli su da zajedno svjedočimo istinu o Srebrenici, jer ih se tiče.

Braćo i sestre!

Ovo polje bijelih nišana u Potočarima, u koje smo zagledani, potvrđuje nam da mržnja nikada ne može dovesti do ljubavi, ubistvo do života, niti nasilje do slobode.

Nema zlih namjera koje bi ljude vodile putevima dobra. Na putevima zla rastu samo smrt, očaj, tuga i bol. Na iznevjerenoj duhovnosti može se utemeljiti samo nesreća, a na mitu o odabranom nebeskom narodu samo zločin. U tome nema ništa sveto niti uzvišeno, samo sjeme smrti, ljudskom rukom posijano. Mezarje na kojem stojimo govori i opominje da se mržnjom i osvetom može stići jedino do zločina, prezira i bolesti duše.

Ovo mjesto nas obavezuje da mislimo o budućnosti našeg naroda i naše Srebrenice. Uzvišeni kaže:

Allah obećava da će one među vama koji budu vjerovali i dobra djela činili sigurno namjesnicima na Zemlji postaviti. (En-Nur, 55)

U ovih nekoliko riječi iz Kur'ana časnog raskriljuje nam se naša budućnost, ako budemo vjerovali i dobra djela činili. Duboka i iskrena vjera proizvodi snažno i djelatno i dominantno dobro. Božije obećanje je istinito. Sve je do nas, i to nas koji smo danas ovdje. Uzmemo li Boga za prijatelja; budemo li postojani u vjeri; budemo li se trudili i ulagali u svoje znanje, postići ćemo ono što želimo. A želimo da mir i dobrota zavladaju ovim krajičkom zemljine kugle.

Naša je obaveza brinuti o Srebrenici, jer ona je rodno mjesto našeg naroda. U njoj vadimo rodni list. Ništa se na ovoj zemlji bosanskoj ne može mjeriti s njom.

Iz zla koje nam se ovdje u Srebrenici ovjekovječilo, mora se roditi naša još čvršća snaga i odlučnost da se u dobru i Božijem zadovoljstvu, slobodni i jaki, uzdizemo i živimo i da to naše kosmičko dobro jednom za sva vremena prekrije i poništi sve brloge i nastambe zla koje stalno vreba.

O muslimani, islam je vjera ponosa, dostojanstva i postojanosti, vjera milosti, pažnje i blagosti, vjera istine i pravednosti, vjera sreće, nade i utjehe. Neka nas tuga ne baci u očaj, a sažaljenje u grijeh. Allah Milostivi nekada nam Svoju milost dadne, a nekada uskrati. Nekada nas iskuša u dobru, a nekada u nesreći; nekada nam daje izobilje, a nekada nas iskušava u oskudici; nekada nas obasipa blagodatima i ugodnim životom, a nekada ih uskraćuje.

Kur'an kaže:

Allah voli one koji se bore na Njegovom putu poredani u redove koji su čvrsti kao bedemi. (Es-Saff, 4)

Nastupajmo zajedno, kao jedna duša i jedno tijelo.

Neka nam Srebrenica bude pouka da se slabima milost ne ukazuje i zakletva da više nikada nećemo dopustiti da nam se zlo ponovi.

Podignimo svoje ruke jutrom i večeri i molimo i veličajmo svoga Gospodara.

Uzvišeni Allahu,

Tebi dižemo ruke naše.

Ti znaš šapat svakog srca.

Pomozi nam da nađemo lijeka za ranjenu dušu i vječni mir kod Tebe.

Blagoslovi Svojim blagoslovom ljude Srebrenice i porod njihov za sva vremena.

Usadi u naša srca spomen na Srebrenicu i u našoj sadašnjosti i u budućnosti naših sinova i kćeri.

Neka Srebrenica bude zalag za našu slobodu i život u miru.

Neka pravda zamijeni tugu, a nada oćajanje.

Tako ti Tvoje veličine i milosti!

Amin!